

UOT 81

QARABAĞ TOPONİMLƏRİNİN ERMƏNİLƏŞDİRİLMƏSİ VƏ ONLARIN BƏRPASINDA AZƏRBAYCAN DİLİNİN QANUNLARININ NƏZƏRƏ ALINMASI

E.M. Məmmədov

(AMEA-nın həqiqi üzvü M.Z.Nağısoylu tərəfindən təqdim edilmişdir)

Açar sözlər: toponimlər, oykonim, komponent, Qarabağ ərazisi, erməniləşdirilmə, mikrotoponim

Azərbaycanın Qarabağ bölgəsi dünyanın ən qədim yaşayış məskənlərindən biridir. Ərazinin təbii-coğrafi şəraiti, burada tapılmış qədim insan məskənləri və qalıqları bölgənin qədimliyindən xəbər verir. Günüümüzdə baş verən mövcud tarixi və ictimai-siyasi proseslər bu qədim yerin toponimlərinin öyrənilməsini tələb edir. Belə ki, XX əsrin 90-cı illərinin əvvəllərindən Ermənistən Azərbaycana hərbi təcavüzü nəticəsində ərazi bədnam qonşularımızın silahlı qüvvələri tərəfindən işğal edildi və bu proses 30 ilə yaxın davam etdi. Respublikanın ay-

rılmaz hissəsi olan Qarabağ Ermənistən dövləti tərəfindən işğal altında saxlanıldığı bu 30 il ərzində oradakı yer-yurd adları da təcavüzə məruz qalmış – erməniləşdirilmiş, toponimlərə “eybəcər” adlar verilmişdir. Belə ki, **Google.earth** internet səhifəsindən işğal edilmiş əraziləri müşahidə edərkən acınacaqlı mənzərə ilə qarşılaşır, bu ötən vaxt ərzində ermənilərin Qarabağ ərazisinin yer-yurd adlarını dəyişdirdiklərinin şahidi oluruq. Təkcə şəhər statuslu rayon mərkəzlərini götürsək, mənzərə tam aydın olar:

Sıx	Azərbaycanın yaşayış məntəqəsi	Dəyişdirilmiş – erməniləşdirilmiş
1	Ağdam	Akna
2	Ağdərə	Mardakert
3	Cəbrayıł	Jrakan
4	Füzuli	Varanda
5	Xankəndi	Stepanakert
6	Xocalı	İvanyan
7	Xocavənd	Martuni
8	Kəlbəcər	Karvacar
9	Qubadlı	Sanasar
10	Laçın	Berdzor
11	Şuşa	Şuşı
12	Zəngilan	Kovsakan

Qeyd edək ki, AMEA Coğrafiya İnstitutunun hələ 2011-ci ildə hazırladığı hesabatda Qarabağda 277 toponimin ermənilər tərəfindən dəyişdirildiyi qeyd olunmuşdur.

27 sentyabr 2020-ci il tarixində Ali Baş Komandan İlham Əliyevin əmri ilə Azərbaycan Silahlı Qüvvələri sürətli əks-hükum əməliyyatlarına başladı və 44 günlük Vətən müharibəsinin 30 ilə yaxın işğal altında saxlanmış torpaqlarımız erməni terrorçularından təmizləndi. Təkcə torpaqlarımız deyil, həm də o torpağın adı olan toponimlərimiz də əsarətdən xilas oldu. Bütövlükdə, işgaldən azad edilmiş Dağlıq Qarabağ və ərtəf rayonlarının 990 yaşayış məntəqəsi əvvəlki adı ilə adlanmaq hüququ qazandı. Bu cəhətdən erməniləşdirilmiş toponimlərin əsl milli adları ilə adlandırılması təşəbbüsü ilk olaraq, cənab Prezidentdən gəldi. Belə ki, Ali Baş Komandanın təklifi ilə Milli Məclis Azərbaycan Respublikasının Tərtər rayonunun Madagiz kəndinin **Suqovuşan** (06.10.2020), Xocavənd rayonunun Vəng kəndinin **Çinarlı** (22.10.2020), Xocalı rayonunun Quşçubaba kəndinin **Baharlı**, Xocavənd rayonunun Tsakuri kəndinin **Hünərli** adlandırılmasının haqqında (20.11.2020) qanunu qəbul etdi. Bu qanunların qəbulu digər toponimlərin də milli adlarla adlandırılmasını gündəmə gətirir. 44 günlük Vətən müharibəsi nəticəsində azad olunmuş ərazilərimizdə mövcud olan bəzi toponimlərin dəyişdirilməsi ictimai müzakirələri daha da intensivləşdirdi. Bu, bir daha Qarabağ bölgəsinin toponimlərinin və onların ətrafinda mövcud olmuş mikrotoponimlərin toplanmasını, təhlil edilməsini, həqiqi tarixinin araşdırılmasını zəruri edir.

Xatırladaq ki, İşğal edilmiş Qarabağ ərazisinə **Ağdam**, **Ağdərə**¹, **Cəbrayıł**, **Füzuli**, **Xankəndi**, **Xocalı**, **Xocavənd**, **Qubadlı**, **Kəlbəcər**, **Laçın**, **Şuşa**, **Zəngilan** rayonları daxildir. Bu rayonların ərazisi izahı Azərbaycan dilinin materialları ilə mümkün olan yer-yurd adları ilə zəngindir. Burada mövcud olan coğrafi adlara nəzər salanda bir daha şahidi oluruq ki, yer-yurd adları Azərbaycan-türk mənşəli sözlərdir, bu toponimlərin “bir çoxu ulu babalarımızın – qədim hunların, savırlar, bulqarlar, peçenqlər, oğuzlar və onların sonrakı nəsillərinin

yaşlıdır” [10, 374]. Bu mənada Qarabağ ərazisinin yer-yurd adları da qədimliyi ilə seçilir və öz izahını daha çox Azərbaycan dilinin qanunları əsasında tapır. Qarabağ toponimlərinin bərpə edilməsi prosesində özündə qədim türk elementlərini birləşdirən oykonimlərin nəzərə alınması mütləq vacibdir. İlk baxışda heç bir məna ifadə etməyən belə toponimlərdən birdən-birə imtina edilməsi yolverilməzdır.

Azərbaycan dilinin qədim tarixi və Azərbaycan paleotoponimlərinin tədqiqatçılarından biri olan V. Qukasyan qeyd edir ki, Azərbaycan ərazisində, təxminən, 3 min il müddətində yaranan toponimlərin əksəriyyətini türk (Azərbaycan) toponimləri təşkil edir [5, 3].

Bu onunla şərtlənir ki, yaranma tarixlərinə görə ən qədim, qədim, yeni və ən yeni coğrafi adları özündə birləşdirən Azərbaycan toponimlər sisteminin az bir qismini yaddilli adlar təşkil etsə də, əksəriyyəti bu ərazinin qədim sahələri olan türkdilli etnosun dil materialları, qrammatik forma və modelləri əsasında yaranan, bu dilin ən qədim vahidlərini daha qabarık şəkildə və külli miqdarda, bir növ daşlaşmış formada zəmanəmizə qədər mühafizə etmiş adlardan ibarətdir [7, 236].

Toponimlərin tərkibində mühafizə olunmuş arxaik elementlər, eyni zamanda onların qədimliyini və bu qəbildən olan adların həmin ünsürlərin dilimizin müəyyən dövrlərində geniş işləndiyi zaman yaranmış coğrafi adlardan olduğunu göstərir [7, 248].

Araşdırımalardan aydın olur ki, Azərbaycan toponimiyasında mühafizə olunmuş qədim türk elementləri toponimləri formalasdırmağa xidmət edən bir və ikihecalı ümumi adlardan, əksər hallarda isə apelyativ sözlərdən ibarət olurlar. Belə qədim elementlərin mənaları müasir dövrdə dərk olunmur və onlar ya qədim türk abidələri, ya da qohum türk dilləri və dialekt materialları əsasında öz izahını tapa bilər.

Ümumiyyətlə, ibtidai insanlar təbii hadisələrin təsirinə artıq dərəcədə məruz qalmış, təbiətdən çox asılı olmuşlar. Bu mənada ilkin coğrafi adlar insanın ətraf mühitlə birbaşa ünsiyyətinin nəticəsi olan terminlərdən əmələ gəlmüşdür. Ona görə də coğrafi termin səciyyəli sözlərdən törənən toponimlər dilin ən qədim

¹ Qeyd edək ki, Milli Məclisin 13 oktyabr 1992-ci il tarixli 327 sayılı qərarına əsasən, Ağdərə rayonu ləğv olunub. Dəyişikliyə əsasən, rayonun 8 kəndi Ağdam, 23 kəndi Kəlbəcər, 13 kəndi və Ağdərə şəhəri isə Tərtər rayonu inzibati ərazisinə verilib.

leksik vahidləri olmaqla yanaşı, toponimlərin ən qədim layını təşkil edir. Bu amilləri nəzərə alaraq, işgal olunmuş Qarabağ və ətraf ərazilərinin makrotoponimlərinin tərkibində mühafizə olunmuş qədim türk elementlərindən bəzilərini nəzərdən keçirək:

a) fonetik dəyişikliyə uğramış qədim türk tayfa adlarının mühafizə olunduğu toponimlər: **Avazlar** (Laçın rayonu) oykonimi s əvəzinə qədim element olan **z** – dialekt ünsürünü özündə əks etdirən coğrafi adlardandır. Tədqiqatçılar bu toponimik adın xəzər və peçeneqlərin tərkibində Azərbaycana gəlmış qədim türk tayfasının adından yarandığını qeyd edirlər [7, 246]. Baskakov qeyd edir ki, bu söz xəzərlərdə **avaz** // **abaz**, peçenqlərdə isə **abas** variantlarında işlənir və **z** – variantının daha qədim olduğunu, indiyə qədər qorunduğunu bildirir [3, 226]. Maraqlıdır ki, Gürcüstanda Bolnisi rayonunun Zolkveşti kəndində **Avazlar məhləsi** mövcuddur və avazlar nəslinin məskunlaşlığı məhəllənin adını bildirir [7, 246].

Çıraqlı (Laçın, Ağdam), **Çıraq** (Kəlbəcər), **Çıraquz** (Xocavənd), **Sirik** (Cəbrayıł), **Ziyrik** (Laçın) toponimlərində **ç** – **s** - **z** qədim dialekt paralelləri müşahidə olunur. Tofiq Əhmədov qeyd edir ki, istər **çıraq** və bu komponentli coğrafi adlar, istərsə də **Sirik**, **Zirik** və **Ziyrik** oykonimləri ilk dəfə Strabon tərəfindən adı çəkilən və Şimali Qafqazda yaşamaları göstərilən **sirak** tayfa adının müxtəlif dialekt paralelləridir [7, 245]. V.B. Vinoqradov həmin tayfadan (**sirak** tayfasından) geniş bəhs etmiş, onların Kuban çöllərində yaşamalarını və eramızın II əsrindən Zaqqaziyaya doğru hərəkət etmələrini göstərmişdir [11, 120]. Toponimlərin **sirak** tayfası ilə bağlılığı şəksizdir. Amma onların Zaqqaziyaya gəlmə olmasını iddia edən Vinoqradovun fikri ilə razılışmaq olmur. Belə ki, **Çıraq**, **Sirak**, **Zirak** toponimlərinin və bu komponentlər əsasında formallaşan oykonimlər daha çox Qafqaz arealında təkrarlanır.

b) tərkibində qədim türk leksik elementləri mühafizə olunan toponimlər: **Ağcayazı** (Laçın) toponiminin tərkibində müşahidə olunan **yazı** sözü qədim türk abidələrində “çöl, düz, düzənlilik, səhra” mənalarında geniş işlənmişdir [6, 251]. Bu söz bir sira coğrafi adların tərkibi-

bində mühafizə olunmuşdur. Məsələn, Ağyazı (Qax), Aşağı Ağcayazı, Yuxarı Ağcayazı (Ağdaş), Qarayazı (Qazax) [7, 277]. Müşahidələr göstərir ki, bu söz bir sıra dialekt və şivələrimizdə (Zəngilan, Qubadlı) indi də yerli coğrafi termin funksiyasını yerinə yetirməkdədir. Ona görə də bəzi rayonlarda (Zəngilan, Qubadlı) müstəqil şəkildə mikrotoponim kimi özünü göstərir. **Yazı** – Zəngilan rayonu Cahangirbəyli kəndi ərazisində sahə adı.

Aşağı Güzlək (Füzuli) toponimindəki **güz** hissəsi qədim leksik vahid kimi qədim türk, o cümlədən Azərbaycan dilli abidələrində “palyız” mənasında qeyd edilmişdir [6, 331]. Xatırladaq ki, Qaradağ rayonu ərazisindəki **Güzdək** sözündə də bu qədim elementi müşahidə etmək mümkündür. Deməli, **güzlək//güzdək** sözü *palyılıq* sözünün qədim variantıdır.

Əsrik (Kəlbəcər) qədim leksik element kimi Azərbaycan dili dialekt və şivələrinin Qərb qrupunda “sərxoş” mənasında [2, 221], qədim türk abidələrində “coşgun” [6, 184], eyni zamanda “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanında “sərxoş” [8, 167] mənalarında işlənmişdir. Toponimin yaranması ilə bağlı T. Əhmədov yazır: “Şübhə yoxdur ki, **əsrik//əsrük Əsrük Çirdaxan**, **Əsrük çayı** (Tərtər) toponimlərinin tərkibində və **Əsrik** (Kəlbəcər) kənd adında özünün həm qədim strukturunu, həm də ilkin məna çalarlarından birini – “coşgun, qəzəbli, kükrəyən” mənasını mühafizə edən leksik vahidlərdəndir. Hiss olunur ki, **Əsrik//Əsrük** əvvəller çayın adını bildirmiş, sonralar başqa tip obyekt adlarında, o cümlədən oykonimlərdə əks olunmuşdur” [7, 281].

Quyudərə Xəstab, Sarallı Xəstab (Zəngilan) toponimlərinin ikinci komponenti olan **tab** elementi də maraq doğurur. Bu leksik elementlə bağlı tədqiqatçılar fərqli fikirlər irəli sürüblər. Belə ki, Zəngəzur qəzasının toponimlərini araşdırıran Ə. Rüstəmli həmin bölgədə yerləşən **Xustub** oroniminin ikinci hissəsinə (**tub**) *təpə* sözünün nitq fəaliyyəti nəticəsində əmələ gəlmiş forması hesab edir [9, 70]. İ. Bayramov isə oronimin ikinci komponenti olan “**tup**” sözünün bilavasitə *təpə* sözü ilə bağlı olmadığını qeyd edir. Müəllif göstərir ki, ikinci komponent qədim zamanda “dağın dibi, dağın ətəyi” məna-

sında işlənən **tüp** //tub//tüp sözüdür [4, 274]. Fikrimizcə, tədqiqatçının bu şərhi doğrudur. Belə ki, qədim türk dillərinə aid mənbələrdə **tüp** formasında “aşağı, alt, dib”, “ətək” mənalarını ifadə etmişdir [6, 588]. Yuxarıda adlarını qeyd etdiyimiz **Quyudərə Xəstab, Sarallı Xəstab** (Zəngilan) toponimlərindəki **tab** elementi də **tüp//tüp** komponentlərinin fonetik variantlarıdır. Həm də təpə mənasında deyil, “dağın dib” anlamındadır. Çünkü həmin kəndlərin yerləşdiyi ərazilər də dağın ətəyindədir.

Güləbird (Laçın), **Çiləbürt** (Ağdərə) toponimlərindəki **bird//bürt** komponentləri də qədim element hesab olunur. Onu da qeyd edək ki, İrəvan qəzasında da bu komponentin yer aldığı **Bayburd** kəndi mövcud olmuşdur. Tədqiqatçıların bəziləri **bird//bürt//burd** elementlərinin “çətin, keçilməz yer” mənasını ifadə etdiyini qeyd edirlər [1, 65]. Maraqlıdır ki, Laçın rayonundan olan yaşlı insanlarla söhbət zamanı **bird** sözünün “qurd, canavar” mənasını ifadə etdiyini söylədilər. Fikrimizcə, **bird//bürt** komponentləri qədim türk yazılı mənbələrində “canavar” mənasını bildirən **böri** sözünün modifikasiya olunmuş formasıdır: *böri qosnisin jemas – canavar öz qonşusun yeməz* [6, 118].

Yuxarıda qeyd etdiklərimizi yekunlaşdıraraq deyə bilərik ki, Qarabağ və onun ətraf ərazilərindəki makrotoponymlərdə çox sayda qədim türk elementləri mühafizə olunmuşdur. Bu tipli faktların üzə çıxarılması bir daha təsdiq

edir ki, regionda türk mənşəli toponimlər daha qədim tarixə malikdir. Belə tədqiqatlar həm də ərazidə baş vermiş etnik prosesləri izləməyə imkan verir. İşğal edilmiş Qarabağ bölgəsində mövcud olan qədim türk elementlərinin də yer aldığı toponimlərin əksəriyyəti Azərbaycanın bütün ərazilərində eyni dərəcədə yayılmışdır. Bu da onu təsdiq edir ki, Azərbaycan-türk mənşəli tayfalar Qafqazın ən qədim sakinləri olub, əvvəldən bu böyük ərazidə məskunlaşmışlar.

ƏDƏBİYYAT

1. Abışov E. El-oba adlarının izi ilə. B., 2007
2. Azərbaycan dilinin dialektoloji lüğəti. B., 1964
3. Basakov N. A. Введение в изучение тюркских языков. M., 1969
4. Bayramov I. Qərbi Azərbaycanın toponimlər sistemi. B., 2005
5. Будагов Б. А., Ворошил Г. Л. Принципы исследования топонимии Азербайджанской ССР – Материалы докладов II научной конференции, посвященной изучению топонимии Азербайджанской ССР. Б., 1981, с. 3-5
6. Древнетюркский словарь. Л., 1969
7. Əhmədov T. Azərbaycan toponimikasının əsasları. Bakı, 1991
8. Kitabi-Dədə Qorqud. B., 1978
9. Rüstəmli Ə.M. Qədim Oğuz yurdu Zəngəzurun türk mənşəli yer-yurd adları (toponimiyası). B., 1998
10. Rüstəmov Ə. Zəngəzur etnotoponimlərinin Türkiyə areali – Filologiya məsələləri. Bakı, №10, 2009, s. 374-379
11. Виноградов В. Б. Сиракский союз племен на Северном Кавказе – Советская археология. М., 1965, №1, с. 108-1

AMEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu
elchin197613@mail.ru

ARMENIZATION OF KARABAKH TOPOONYMS AND TAKING INTO ACCOUNT THE LAWS OF THE AZERBAIJANI LANGUAGE IN THEIR RESTORATION

E.M.Mammadov

At the beginning of the paper, the author expressed his attitude to the policy of armenization of toponyms of Azerbaijani (Turkic) origin that exist on the territory of Karabakh.

On the other hand, in this paper the author emphasized that the laws of the Azerbaijani language were taken into account in restoring of oikonyms, gave information about some of the toponyms that preserved ancient Turkic elements (**Sirik** (Jabrail), **Ziyrik** (Lachin), **Ashagy Guzlak** (Fizuli), **Asrik** (Kelbajar), **Kuyudara Hashtab, Sarallı Hashtab** (Zangilan), and brought to attention the importance of attracting them to repeated research.

Keywords: toponym, oikonym, component, the territory of Karabakh, armenization, microtoponym

АРМЕНИЗАЦИЯ ТОПОНИМОВ КАРАБАХА И УЧЕТ ЗАКОНОВ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА В ИХ ВОССТАНОВЛЕНИИ

Э.М.Мамедов

В начале статьи было высказано отношение к политике арменизации топонимов азербайджанского (турецкого) происхождения, существующих на территории Карабаха.

С другой стороны, в этой статье автор подчеркнул, что при восстановлении ойконимов были учтены законы азербайджанского языка, дал информацию о некоторых из топонимов, сохранивших в себе древние тюркские элементы (**Сирик** (Джабраил), **Зийрик** (Лачин), **Ашагы Гузлак** (Физули), **Асрик** (Кельбаджар), **Куюдара Хаштаб**, **Сараллы Хаштаб** (Зангилан), акцентировал внимание на важности привлечения их к повторному исследованию.

Ключевые слова: топоним, ойконим, компонент, территория Карабаха, арменизация, микротопоним